

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

tatio contra Iudæum, Homilia de Villico, Liber vnus de originali peccato, & alius de blasphemia in Spiritum sanctum, quem interrogationi meæ dignatus est respondere, meoque nomini consecrare.

Commentarius porro in Canonem Missæ scriptus est ad Vuolbodonem monachum Affligemensem, vnum è sex illis primis militibus, qui cœnobij Affligemensis fundamenta iecerunt.

CAPVT LXXIV.

Formpachense monasterium, vulgò Formpach, in Bauaria.

1094.

DE fundatione istius monasterij scribit Auentinus, quod omnino non conuenit cum infra scriptis monumentis & confirmatione Lotharij Imperatoris, ex quibus, quomodo se res habeat, certius comprobatur. *Incipit commemoratio traditionum cœnobij siue monasterij S. Mariæ, quod est ad Formpach. Ego Berengerus, Formpachensis cœnobij primus non meis meritis Abbas, & hi, qui mecum congregati sunt fratres, animaduertimus, alterna charitatis & debite esse retributionis illos describi, qui primùm, & qui deinceps sua hereditatis heredem fecerunt Ecclesiam nostram, quæ est ad Forempach consecrata in honore S. Dei Genitricis Mariæ, pariterque loca, à quibus & quomodo ad hanc*

tradita sint, adnotari, vt notitiam illorum, qui ea tradiderunt, successoribus nostris relinquamus, & per hanc memoria eorum nominatim fiat & longa. Tradidit namque in primis Domina Himelrud, venerabilis matrona, ad eandem Ecclesiam, cum manu Aduocati sui, in vsu ibidem Deo seruentium, hac suae proprietatis loca, quae hic sunt nominata, villam scilicet Themnaten, Vvinehartesheimin, Mackingen, Hartheim, Rischermin, Minicheimin. Accepit quidem ea ipsa materfamilias Thiemonem Comitum in Aduocatum sibi, etiam dictae Ecclesiae, & his omnibus, qui vel quae ad hanc pertinent, earatione & complacitatione, vt nunc post illum eiusdem aduocationis curam & regimen susciperet, qui in filiis eius primus esset etate, & sic simili modo de filiis in filios suae posteritatis huius tutela procuratio transiret, quatenus eo propensiori cura susceptis in patrocinarum patrocinaretur, quo se vicem & locum patris, aui, etiam pro aui procurare sciret: postea Eckpertus Comes quarto loco a praenominato auo Thiemone eiusdem procurationis debitor effectus, consilium habuit cum Abbatibus, cum Marchionibus, & alijs honestioribus religiosjs viris religionis, & maxime cum Episcopo Pataviensi Vdalrico, & ex fiducia & auctoritate consilij eorum, congregatis, in eodem loco Formpach monachis, effecit Abbatem Berngeram, monachum expertum atque probatum,

quem

quem Episcopus Pataviensis ille, qui supra, anno Incarnationis Dominicae 1094. indictione secunda, 16. Calend. Ianuarij, Abbatem consecrauit, & faciens sermonem pro eo ad populum, enunciauit ea, quae ipse Aduocatus Eckpertus, & cunctus qui aderat populus collaudauit, videlicet, vt ea ipsa Abbatia ad Formpach sit libera, & monachi illi post mortem Abbatis sui liberam potestatem habeant ad eligendum sibi Abbatem, vndecumque huic nomini idoneum inuenire possint, siue in suo siue in alio vicino, seu longinquo monasterio, & is qui electus fuerit, ad designationem suae electionis baculum ab altare sui monasterij sumat, & si forte monachi illi in electione dissentiant, tunc adueniens Episcopus Pataviensis, cum Aduocato ipsorum eos suis exhortationibus coadiuet, & vt mediator sanioris partis sententiam tenere persuadeat; moxq; idem Praesul haec ita suo decreto cum clericis & Abbatibus, qui praesto erant, stabiluit, & Episcopali banno confirmauit. Aliunde haec firmari non erat propter schismata & dissensiones, quae tunc temporis in sede Romana erant, & in regno.

1094.

*Burrhonium siue Burrhense monasterium,
in d. Constanciensi.*

Monasterium istud situm est in Ducatu Vvirtembergensi, secundo lapide ab

1095. Ulma Sueuiæ metropoli, fundatumque circa annū 1095. ab *Anselmo*, eiusque filijs *Henrico* & *Hugone*, Palatinis Tubingensibus.

1099. In eadem d. Constantiensi visitur *Biblingum*, cœnobium pariter Ordinis Benedictini, in honorem S. Martini anno 1099. ab *Othone* & *Hermano*, fratribus, Comitibus de *Hirchberch*.

Castellum monasterium, in Palatinatu Superiore.

1098. **I**N honorem Dei ac S. Petri fundatum est hoc monasterium anno Christi 1098. à *Frederico* Comite de *Castelberch* & *Bertha* eius coniuge.

Abbatia Ordinis S. Benedicti, qua hodieq̄, perstant ac florent ex Chronico Constantiensi Ioannis Pistorij Præpositi Vratislaviensis anno 1607. edito.

†

Petri-domus, aliàs *Petershausen*, in vrbe Constantiensi.

Augia maior vulgò *Reichenovv.*

Zuuyfalten.

S. Georgij in nigra filua.

Alberspach.

Blauubeuren.

Ochsenhausen.

VViblingen.

VVeingarten.

Engel-

Engelberg cœnobium tam monachorum
quam monialium Ord. S. Benedicti in tra-
ctu Lucernensi.

Augia Prigantina.

Yfni siue Ifni.

Cella B. Mariæ.

S. Truperti in Nigra silua prope Friburgum.

S. Petri in Nigra silua,

Rynouu.

S. Ioannis in Turtaal,

S. Galli.

Muri S. Benedicti A.

Truob.

S. Georgij in Stain,

Thuregum, monialium.

S. Blasij.

Omnium Sanctorum in Schafhusen.

Isnense monasterium.

SITUM est hoc monasterium, intra muros
Isnæ, opidi Imperialis apud Sueuos, & fun-
datum in honorem SS. Iacobi & Georgij an.
1096. à *Mangaldo* Comite Veringensi, eiusq;
filijs *Vvaltero* & *VValfrado*, vt scribit Bru-
schius libro citato.

1096.

Neresheimium, tertio lapide à Nordlingiaco

Sueuia opido.

FVNDATUM ac dotatum legitur an. 1095. ab
Hartmanno Comite Dillingensi & *Adel-
heide* eius coniuge; consecratum verò ab
Vlrico Hartmanni Comitis filio, Episcopo
Constantiensi.

1095.

Ochsenhusium, in Sueuia.

Est in Sueuia quoque Ochsenhusiensis Abbatia, duobus milliaribus à Memmingia-
co, totidemque ferè à Biberaco sita: cuius
primi fundatores ignorantur. Fuit olim non
nisi Præpositura, à S. Blasij monasterio in Her-
cynia silua dependens, sed anno 1420, facta
est Abbatia libera & à S. Blasij iugo prorsus
exempta.

Anno 1540. totum cœnobium in corpora-
tum est, vt loquuntur, Episcopatu Constanti-
ensi.

CAPVT LXXV.

*Augia maior Germanicè Reichenovv ad lo-
cum inferiorem, in d. Constantiensi.*

1098.

Illustris hæc Abbatia, olim vtriusque se-
xus, nunc solummodò monachorum, fun-
data legitur anno Christi 1098. ab *Vdalrico*
Rhetorum & Brigantiæ Comite, templumq;
dedicatum est ab *Vlrico* Constantiensi Episco-
po. Fuit hoc monasterium exemptum, nunc
verò Episcopatu Constantiensi est incorpo-
ratum. In Augia maiore quiescunt reliquiæ
S. *Marci* Euangelistæ, Venetijs eò aduectæ
ante annos sexcentos: vt tradit Io. Pistorius
in Chronico suo Constantiensi. itemque S.
Pirminij huius loci Abbatis, vt idem com-
morat.

Alba